

CONVIT

Com estimen Creixell!

Estimats amics, un any més, en arribar el mes de setembre, ens trobem amb la nostra festa en honor a la Nostra Mare de Déu de Creixell. I al parlar de Creixell no podem oblidar la capella amb la bonica Mare de Déu, la font, l'esplanada, el riu, els seus carrers costeruts, i sobretot la seva gent, amb els seus habitatges, els seus anhels, els seus records... embolcallats pel mantell amatent de la Nostra Senyora de Creixell.

Records, vivències com els de la Núria que tot presentant el seu fill Hug a la Mare de Déu i batejant-lo a la nostra esglésiola, em va fer les següents confidències –mitjançant una carta enviada a la seva àvia– dels seus records d'infància viscuts a

Creixell al costat de la seva iaia, la Pilar, que durant molts anys va custodiar la clau de l'ermita, i li diu així: "Recordes quan em vares ensenyar a fer "flams" a les escales de la capella? (...) quan amb tota la teva paciència agafàvem terra del costat de l'església amb una galleda; llavors m'acompanyaves a la font a buscar aigua (...) i quan deixaves anar l'aigua quedàvem ben xopes, però a tu t'era igual perquè per fer-me feliç hauries fet el que fos. I au, quan ja teníem els ingredients, les eines, començàvem a omplir totes les escales de muntanyetes de terra (...) te'n recordes?". "I dels vespres, què me'n dius?... Recordo els estius quan sopàvem a l'eixida i ens afanyàvem per anar a prendre la fresca a la capella i la fèiem petar tot mirant els dragons que pujaven per la paret de la casa, que a mi em feien tanta por (...)". La Núria continua explicant a la seva iaia el naixement de l'Hug dient-li: "Amb el que jo no comptava és que Déu se t'emportaria tan aviat, per sempre. Però jo sé que des d'allà, on tu reposes, veus créixer l'Hug i sé que vetllaràs per ell (...) com vares fer per mi".

I després de donar-li les gràcies per estimar-la tant li diu: "Ai, m'oblidava d'explicar-te una cosa important! (...) batejarem l'Hug a Creixell, iaia, a la capella de la qual tu i el padrí us en vàreu cuidar tants d'anys i que en guardàveu la clau, on es varen casar els meus pares; la capella que té "La Mare de Déu de Creixell", ... Què et sembla, iaia? Estàs contenta? No em podràs cuidar l'Hug en els teus braços, però serà batejat a la teva capella... Espero que et faci il·lusió. Bé, iaia, t'he de deixar (...) però no pateixis que ja tornarem a recordar vells temps en una altra ocasió".

Sí, amics, segur que també tots nosaltres, com la Núria, portem en el nostre cor records inesborrables que ens porten a Creixell, que la Nostra Mare de Déu ens acompanyi sempre i ens adreci cada dia a Jesús.

Que tinguem tots una bona festa!

El campanar de Creixell. (Foto: Jordi Martínez).